

Sygn. akt I NSW 1440/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu wyborczego M. C.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej
przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 lipca 2020 r. (data oddania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego) M. C. wniosła protest przeciwko wyborowi A.D. na Prezydenta Rzeczypospolitej, zarzucając naruszenie przepisów ustawy dotyczących głosowania, a mianowicie art. 6 ust. 2, poprzez niewpisanie wnoszącej protest na listę wyborców we wskazanym przez nią okręgu wyborczym.

W odpowiedzi Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wyraził opinię, że zarzut sformułowany w proteście jest bezzasadny.

W odpowiedzi na protest Prokurator Generalny wniosł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Stosownie do art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 979; dalej: ustawa) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyniku wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 powołanej ustawy w zakresie w niej nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r., poz. 684 i 1504 oraz z 2020 r., poz. 568; dalej: k.wyb.).

Art. 321 § 3 k.wyb. stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Stosownie do art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321. Niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

Nie ulega wątpliwości, że wnosząca protest, mimo spoczywającego na niej w tym zakresie z mocy art. 321 § 3 k.wyb. obowiązku, nie przedstawiła żadnych dowodów, potwierdzających zasadność podnoszonego przez nią zarzutu. Podobnie, M. C. nie zgłosiła także wniosku dowodowego, odpowiadającego wymaganiom określonym w art. 235¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., który mógłby przysłużyć się wykazaniu podnoszonych przez nią okoliczności. Powyższe nie tylko czyni niemożliwym weryfikację twierdzeń zawartych w proteście, ale także, z mocy art. 322 § 1 w zw. z art. 321 § 3 k.wyb., stanowi przesłankę pozostawienia protestu bez dalszego biegu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.